

Om Th. №4

27

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

Cil

Thorvaldsens Museums

ARKIV.

Thorvaldsen

den 7de October 1838.

Mel. Mit fulde Glas og Sangens muntre Toner.

*Vi hilse Dig, der atter Danmark gjæster,
Vi hilse Dig paany med Sang.
Vi bringe Dig, vor Landsmand og vor Mester!
En Velkomst ved Pokalers Klang.
Vi prise Dig, hvis Liv og Kunst
Staaer under gode Guders Gunst. :|:*

*Thi dette Liv, naar Modgang det betynger,
Er ofte kun et flygtigt Bliv.
Men hvert af Dine Værker Dig forynger
Med Straaler af et evigt Liv.
I hvert et Værk, Din Aand har skabt,
Du vinder hvad Dit Liv har tabt. :|:*

*Ja, Dig har Hebe rakt sit gyldne Bæger,
At ei Dig smerte Tidens Baand.
Og Amorinen i Din Tanke leger,
Som fordum for Anacreon.
Og Aar forsvinde, Dage flye —
Din Aand sig former ung paany. :|:*

*— Den dybe, tause Nat med tunge Finger
(Dens Billed Du i Stenen bandt)
Den synker mild og sagte ned, og svinger
Sit rige, stjernede Gevandt.
Og lyt! Af Nattens dunkle Flor
Udvikler sig et festligt Chor. :|:*

*Fra Helicon et Chor af Muser svæver,
Som Du har skabt dem, let i Dands.
Og under Plektret Lyren helligt bæver,
Mens Choret rækker Dig en Erands.
I Hymnens Flugt, i Strengens Lyd
Olymp Dig sender salig Fryd. :|:*

*Og dulgt af Choret dvæler Fader Liber,
Til Thyrsus lænet gratiöst,
Som Du ham greb paa Höiene ved Tiber,
Han af Dit Marmor har sig löst.
Han strækker ud mod Dig sin Haand
Og vinker os med henrykt Aand. :|:*

*I Pagt med ham, der gavmild gjöd Falerner
I Tiburs Lund, paa Flaccus' Bön,
I Pagt med ham og under Nattens Stjerner
Vi hylde Dig, Geniets Sön!
Med fulde Glas, til Glassets Klang
Dig hilser Dine Landsmænds Sang! :|:*

Henr. Hertz.

